Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă muceniţă Anastasia Romana

(s.v. 29 octombrie / s.n. 11 noiembrie)

Sfânta cuvioasă mare muceniţă Anastasia Romana († 256) (29 octombrie / 11 noiembrie):

https://www.academia.edu/44461553/Sf%C3%A2nta_cuvioas%C4%83_%C5%9Fi_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Anastasia_Romana_256_29_octombrie_11_noiembrie_

https://archive.org/details/sfanta-cuvioasa-si-mare-mucenita-anastas

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-anastasia-romana

***

Materiale despre Sfânta cuvioasă mare muceniţă Anastasia Romana:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-si-cuv-Anastasia-Romana-(29-oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Anastasia+Romana

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Anastasia+Romana

&&&

Troparul Sfintei cuvioase muceniţe Anastasia Romana, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dă-mi luminare, mireasă a lui Dumnezeu, mie celui ce cinstesc această purtătoare de lumină pomenire a ta, alungând întunericul sufletului meu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul te-ai închinat pe sineţi Ziditorului tău încă din scutece şi cu focul înfrânării ai ars poftele trupului.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suindu-te către înălţimea muceniciei, muceniţă, care ai numele Învierii, te-ai învrednicit ca o fecioară de Cămara cea înţelegătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine scara cea înaltă până la cer, de care se sprijinea Dumnezeu, făcând pe oameni cereşti, te lăudăm Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înaintea judecăţii tiranice ai stat, propovăduind pe Dumnezeu Cuvântul, pe Hristos Împăratul şi Făcătorul şi Stăpânul tuturor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumuseţea cea din inimă a chipului celui văzut risipindu-se, te-a arătat pe tine prea frumoasă, celor ce te vedeau, prea lăudată.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bogăţie neîmpuţinată de tămăduiri ţi-a dat ţie, fecioară, Hristos, a cărui sărăcie ai iubit de bună voie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuptorul păcatelor mele stinge-l cu focul rugăciunilor tale, Maica lui Dumnezeu, aducându-mi dumnezeiasca rouă a iertării.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine muceniţă, care din tinereţe ai purtat jugul cel uşor, te-au osândit cei fărădelege, să porţi lanţ de fier.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Picăturile sângelui tău au stins jăratecul mulţimii zeilor; iar făclia minunilor tale a ars materia patimilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Despuind prea vicleanul trupul tău, de har nu l-a putut despuia; ci, mai degrabă ţi-a pricinuit ţie haină ţesută de sus, care nu se rupe.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicându-te mai presus de pământ, se aprindea, fericită, foc pe pieptul tău, care aprindea dragostea ta către Stăpânul, frumoasă fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

După naştere, ai rămas Fecioară nestricată, ca şi mai înainte de naştere; că ai născut Prunc Tânăr, pe Cel cunoscut mai înainte de veci.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând grăim către Tine, Doamne, mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Necuprinsă de focul cel material te-ai arătat muceniţă Anastasia; că te răcorea pe tine focul cel din inimă, al dumnezeieştii dragoste.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţându-se, muceniţă, obrazul tău de pălmuire, ai pălmuit obrajii vrăjmaşilor celor prea urâţi.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întinsă fiind pe lemn, de Dumnezeu gânditoare, Sfântă Anastasia, pentru dragostea Mirelui tău, ai închipuit dumnezeiasca patimă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lăudămu-te pe tine, pururea lăudată, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu; că ai născut cu Trup pe Dumnezeu cel Prealăudat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zdruncinându-ţi-se trupul cu chinuri, însemna îndreptarea voirii tale către Dumnezeu, Sfântă Anastasia prea lăudată.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fost-ai spânzurată sus, răbdând bătăi, muceniţă şi ferind nerănit sufletul cel ales, ceea ce eşti vrednică de laudă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdat-ai tăierea sânilor, care hrănea cu lapte credincioşii, tăierea mâinilor şi a picioarelor, muceniţă mult pătimitoare, uitându-te la Mirele tău Hristos.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Iubitorul de oameni, Stăpână iubitoare de bine, roagă-L să ne izbăvească pe noi de focul gheenei.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu apele fecioriei curăţindu-te, cuvioasă, cu sângele muceniciei încununându-te, Sfântă muceniţă Anastasia, dai celor ce sunt în nevoi tămăduiri de boli şi mântuire celor ce se apropie către tine din inimă; că tărie ţi-a dat ţie Hristos, Mirele tău, cel ce izvorăşte har pururea curgător.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Unde este sunetul glasului celor ce prăznuiesc, acolo dănţuieşti pătimitoare cu fecioarele cântând Ziditorului: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-ţi mădularele zdrobite şi suferind dezrădăcinarea unghiilor, te-ai adus jertfă lui Hristos, cântând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Dumnezeu gânditoare, arătatu-te-ai ca o vie, tăindu-ţi-se mâinile şi picioarele ca nişte ramuri şi nouă izvorându-ne vinul cel înţelegător, care veseleşte inimile şi alungă beţia patimilor, Sfântă Anastasia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De focul cel mistuitor nu te-ai înspăimântat, asemănându-te tinerilor celor de demult. Că ai luat dumnezeiască Rouă, ceea ce eşti curată, cântând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îmbrăcându-Se Domnul în Om deplin, afară de păcat, a ieşit din pântecele tău, Curată, purtător de trup; pe care roagă-L să mântuiacă pe cei ce te cinstesc pe tine cu credinţă.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tiranul haldeilor a ars cuptorul nebuneşte, de şapte ori, pentru cinstitorul de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu o Putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, au cântat: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-L întru toţi vecii!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un biruitor ai făcut vitejie, purtătoare de lupte, Sfântă prea lăudată cuvioasă muceniţă Anastasia şi împotriva rătăcirii ai ridicat semne de biurinţă. Că lipsirea de mâini şi de picioare ai răbdat şi ai suferit tăierea sânilor şi dezrădăcinarea dinţilor tăi, muceniţă, cântând cu bucurie: popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca soarele cel cu totul luminos ai strălucit cu razele fecioriei şi cu podoabele muceniciei şi lumea ai luminat-o cu strălucirile cele vărsătoare de lumină ale răbdării tale celei multe, Sfântă Anastasia, cu osârdie cântând: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sufletul meu cel întinat cu patimile, mireasă a lui Dumnezeu şi întunecat de năpădirile şarpelui, cu rugăciunile tale curăţeşte-l de rele şi-l fă strălucitor cu arătarea ta cea luminoasă, cinstită muceniţă Anastasia şi învredniceşte-mă să cânt: popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine cea Curată şi fără prihană, dorindu-te Sfânta fecioară Anastasia şi-a păzit şi trupul şi sufletul fără prihană, arzând aţâţările patimilor cu răbdare şi suferind ispita a multor chinuri şi acum dănţuieşte în Cereştile cămări, veselindu-se împreună cu tine întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înspăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti pe tine te mărim.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind spânzurată pe lemn, ai închipuit Patima cea mântuitoare a Cuvântului lui Dumnezeu şi ai suferit tăierea mâinilor şi a picioarelor, dezrădăcinarea dinţilor, tăierea limbii şi a sânilor, prea curată Anastasia, lauda sihaştrilor, podoaba mucenicilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o mireasă te-ai împodobit cu frumuseţile, logodindu-te cu Mirele, prin patimile cele roditoare de bunătăţi şi ca o aleasă te-ai sălăşluit înăuntrul Cămărilor celor luminate, purtând făclia fecioriei. Şi acum împărăteşti, Sfântă muceniţă Anastasia, dimpreună cu Cel ce este Viu în veci.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ostenelile tale picură dulceaţa, care pierde amărăciunea păcatului; iar mormântul tău izvorăşte râuri de tămăduiri şi îneacă toate patimile şi bolile cele cumplite întru slava Mântuitorului, celui ce după vrednicie te-a mărit pe tine, prea lăudată Anastasia.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcut-au vitejie femeile, întărindu-se cu Crucea Ta, Hristoase Atotputernice şi capul vrăjmaşului celui cu multe uneltiri bărbăteşte l-au zdrobit, Cuvântule al lui Dumnezeu şi câştigând Locaşul Raiului, cu bucurie s-au împărtăşit Dumnezeirii, lăudându-Te pe Tine după vrednicie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dacă a cunoscut muceniţa Ta, Doamne, că Te-ai îmbrăcat cu Trup de femeie, fiind luminată cu razele fecioriei şi înflorită cu sângele muceniciei, s-a adus Ţie, Hristoase, ca unui Împărat al zidirii, urmând după Maica Ta.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Din pruncie te-ai închinat lui Dumnezeu, prea cuvioasă, omorând patimile trupului cu înfrânarea, te-ai suit la înălţimea muceniciei cea prea mărită, luptându-te după Lege, prea cuvioasă muceniţă Anastasia şi surpând în prăpastie pe balaur cu puterea Duhului.

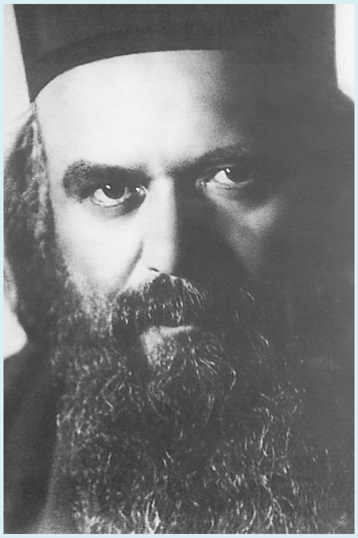
Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Pe Rugul pe care Moise l-a văzut nears, pe Muntele lui Dumnezeu, pe norul cel prea sfânt, pe cortul cel neîntinat, pe masa cea primitoare de Dumnezeu, pe palatul Împăratului Celui Preaînalt, pe uşa cea cu totul luminoasă şi neumblată, pe tine Fecioară te lăudăm.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Crucea Ta o laud şi Patimilor Tale mă închin şi bunătatea Ta o slăvesc, Fiule; că de bună voie ai răbdat moarte de ocară. Ce adâncime străină şi înfricoşătoare este aceasta a rânduielii Tale celei negrăite, Mântuitorule grăia către Tine Maica Ta!

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei prea cuvioasei marii muceniţe Anastasia Romana

Ea s-a născut la Roma dintr-o familie nobilă, dar a rămas orfană de ambii părinţi de la vârsta de trei ani. Orfană fiind, ea a fost luată spre creştere într-o mânăstire de lângă Roma, a cărei stareţă era Sofia, vestită prin marea înălţime a vieţii ei duhovniceşti.

De-a lungul celor şaptesprezece ani care au urmat, monahia Anastasia s-a făcut şi ea vestită, asemenea chipului maicii ei duhovniceşti, printre creştini ca aspră şi minunată nevoitoare, iar printre păgâni ca femeie de o frumuseţe neasemuită.

Guvernatorul păgân Probus a trimis soldaţi la acea mânăstire spre a o lua pe Anastasia sub escortă şi a o aduce înaintea lui. Mai înainte cu două ceasuri de aceasta, egumena Sofia a sfătuit-o din destul pe tânăra Anastasia să se ţină strâns de credinţă, i-a arătat cum să risipească meşteşugirile linguşirilor cu care avea să fie ispitită şi toată înşelăciunea, şi cum să îndure sinistrele torturi.

A răspuns Anastasia către maica ei duhovnicească astfel: "Gata este inima mea, gata este ea a muri pentru Domnul meu, Hristos. Gata este sufletul meu de moarte pentru Dulcele Izbăvitor."

Adusă înaintea guvernatorului, Anastasia şi-a declarat pe faţă credinţa în Hristos Iisus Dumnezeul şi Domnul.

Guvernatorul mai întâi a încercat să o ademenească pe Anastasia, apoi a trecut la sinistre ameninţări.

La acestea muceniţa a răspuns: "Gata sunt să mor pentru Dumnezeul meu nu doar o dată, ci şi de sute de ori, de este cu putinţă."

Monahia Anastasia a fost supusă celor mai josnice umiliri: ei i s-au smuls de pe trup hainele, fiind ridicată goală înaintea mulţimii.

Dar viteaza creştină a strigat atunci, neînfricată, către călăi: ***"O, nu aveţi decât să mă biciuiţi, să mă tăiaţi, să mă sfâşiaţi în bucăţi, să înecaţi în sânge goliciunea mea!"***

Ceea ce bestialii torţionari au şi făcut, întocmai, în timpul acesta muceniţa a simţit de două ori o cumplită sete, şi a cerut apă. Un bărbat creştin pe nume Chiril a dus apă la buzele muceniţei. Din această pricină de la marea muceniţă, Chiril a primit scumpă binecuvântare, iar de la criminalii torţionari, moarte prin decapitare.

Anastasiei mai departe torţionarii i-au tăiat sânii şi limba, dar îngerul Domnului s-a pogorât la ea şi a întărit-o. Ea la urmă a fost omorâtă prin decapitare în afara cetăţii.

Fericita Sofia a aflat rămăşiţele trupului ei, le-a cules cu rugăciune de lacrimi şi le-a îngropat cu cinste. ***Sfânta prea cuvioasă mare muceniţă Anastasia s-a încununat cu cununa veşnicei slave în timpul domniei pământeşti a lui Decius.***